

Vakuuttamattomuuden syy on usein tietämättömyys – Vakuuttamisvelvollisuuden valvonta 2018

Tapaturmavakuutuskeskuksen
analyyseja nro 20

15.10.2019

Vakuuttamattomuuden syy on usein tietämättömyys

Työtapaturma- ja ammattitautivakuuttaminen on lähtökohtaisesti hyvin hoidettu Suomessa. Silloin kun vakuutus on jäänyt puuttumaan, syynä on ollut useimmiten tiedonpuute.

TEKSTI: NIINA LAAKSO, TVK

Vakuuttamisvelvollisuuden valvonta vuonna 2018

Tapaturmavakuutuskeskus (TVK) aloitti työtapaturma- ja ammattitautivakuuttamisvelvollisuuden valvonnan 1.1.2016. Työtapaturma- ja ammattitautilain (TyTAL) 177 §:n mukaan TVK:n valvonnan tehtävänä on valvoa tosiasiallisesti ja tehokkaasti, että työnantajat täyttävät lakisääteisen vakuuttamisvelvollisuutensa.

Tapaturmavakuutuskeskuksen massavalvonnassa hyödynnetään työnantajien verottajalle ilmoittamia vuosi-ilmoitustietoja, joita verrataan vakuutusrekisterin vakuutustietoihin. Jos palkkoja on maksettu mutta vakuutus puuttuu, tapaus päättyy massavalvonnan listalle. Massavalvonnan lista koostuu tapauksista, joissa on syytä epäillä vakuuttamisvelvollisuuden laiminlyöntiä.

TVK saa massavalvonnan lisäksi tapauksia tutkittavakseen myös mm. sattuneen työtapaturman selvittelyn kautta tai aluehallintoviranomaisen tai verottajan ilmoituksella. Tapauksia tulee ilmi myös työnantajan omalla ilmoituksella.

Vain osa tuhansista massavalvonnan tapauksista päättyy varsinaiseen valvontakäsittelyyn

Verohallinnolta saatujen työnantajien ilmoittamien vuosi-ilmoitustietojen mukaan 157 095 työnantajaa oli vuonna 2018 maksanut palkkaa työntekijöilleen 1 200 euroa tai enemmän.

Massavalvonnassa em. vuosi-ilmoitustiedot ristiinajettiin vakuutusrekisterin tietoihin ja vakuutus näytti rekisteritietojen perusteella puuttuvat yli 40 000 työnantajalta. Rekistereiden laadullisten puutteiden vuoksi läheskään kaikki tapaukset eivät todellisuudessa ole kuitenkaan osoittautuneet aidoiksi laiminlyönneiksi. Virheitä on löytynyt sekä verohallinnolle ilmoitettujen ansioiden suorituslajeissa, että vakuutusrekisterissä.

Tausta-aineistojen laadullisten ongelmien johdosta ei olisi ollut mielekästä ottaa varsinaisen valvonnan käsittelyyn eli tarkemman selvittelyn prosessiin kaikkia tapauksia, jotka verotietojen ja vakuutusrekisteritietojen ristiin ajojen perusteella vaikuttivat laiminlyöntitapauksilta. Sen sijaan valvonta teki erilaisia suodatuksia ja toimenpiteiden kohdentamista ja valitsi tutkittavasta joukosta todennäköisimmät vakuuttamisvelvollisuutensa laiminlyöneet työn-

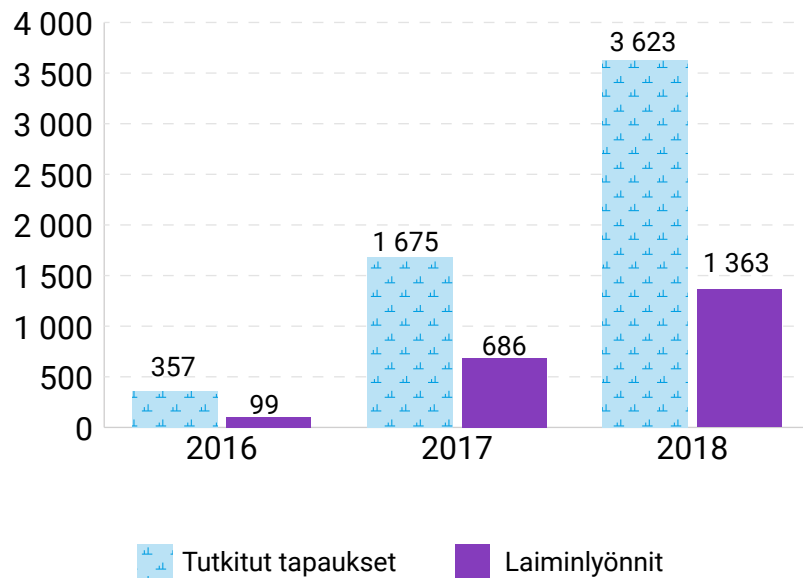
antajat varsinaiseen tarkempaan selvitykseen. Valvontatoimenpiteiden kohteena ovat kuitenkin kaikki Suomessa palkkaa maksaneet työnantajat.

Virheiden ja vähäisiksi arvioitujen tapausten suodattamisen jälkeen TVK:n varsinaisen valvonnan käsittelyyn otettiin 3 623 tapausta vuonna 2018.

Tutkituista tapauksista alle puolet todettiin laiminlyönneiksi

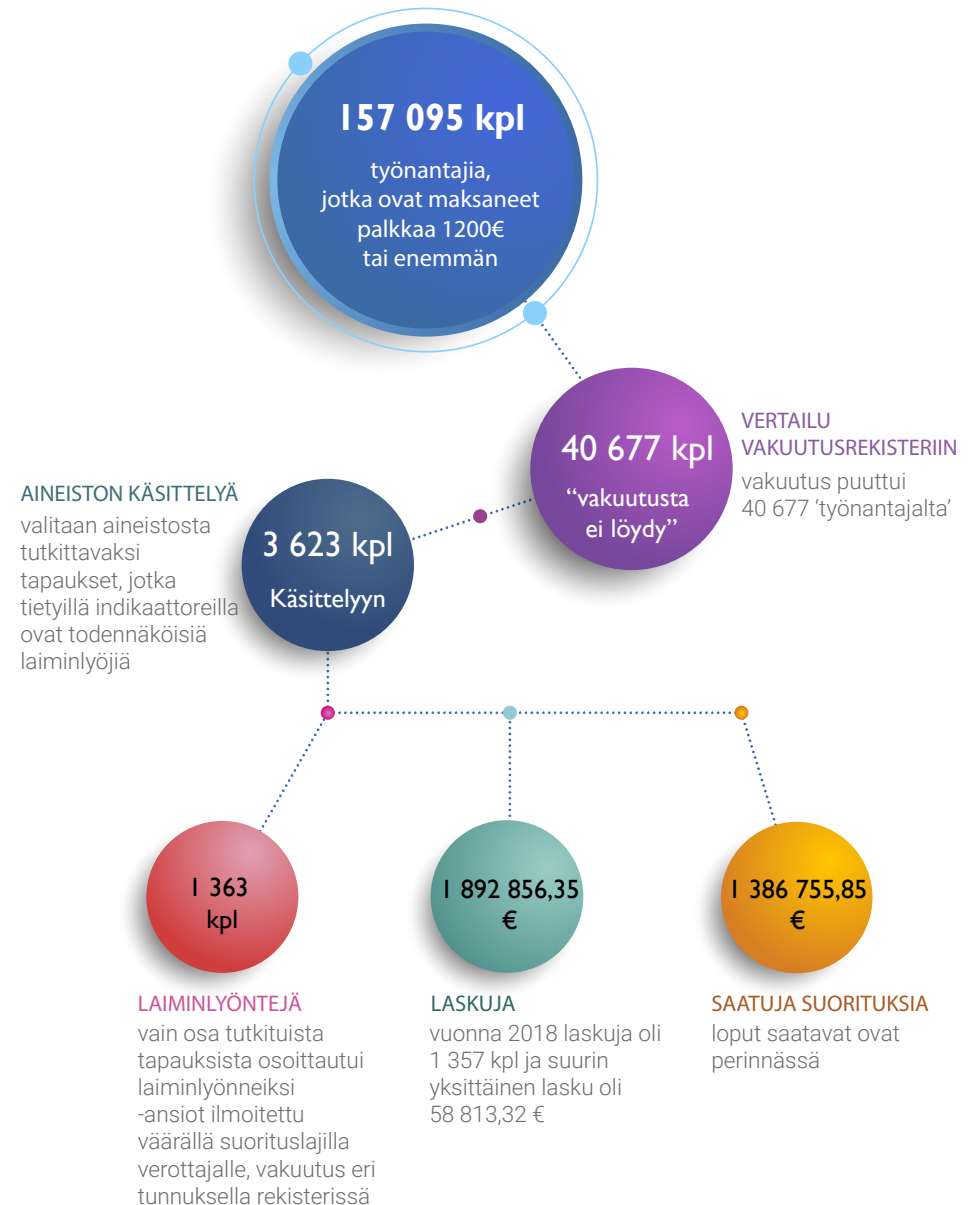
Tutkituista tapauksista todelliseksi laiminlyönneiksi osoittautui 1 363 tapausta eli vain 37,6 % siitä huolimatta, että tutkittavaksi otetut tapaukset on valikoitu erilaisten kriteerien sekä suodatusten jälkeen.

Tutkitut tapaukset ja todetut laiminlyönnit

Kaavio 1. Tutkitut tapaukset ja todetut laiminlyönnit 2016 – 2018. Tutkittujen tapausten osuuden kasvu selittyy toiminnan tehostumisella. Tutkittujen ja laiminlyönneiksi todettujen tapausten suhde on pysynyt suhteellisen samana laskien vain vähän.

MASSAVALVONNAN PROSESSI VAIHEITTAIN

Tapauksista, jotka eivät tarkemman selvittelyn jälkeen osoittautuneetkaan aidoiksi laiminlyönneiksi lähes 90 %:ssa johtui joko vuosi-ilmoitustietojen (n. 54 %) tai vakuutusrekisteritietojen (n. 34 %) puutteista.

Vuosi-ilmoitustiedoissa ilmeni puutteita ja virheitä. Työnantaja oli vuosi-ilmoituksessaan ilmoittanut verottajalle palkkaan viittaavan suoritustietojen mutta tarkemmassa selvittelyssä ilmeni, ettei yritys ollutkaan maksanut palkkaa työntekijöilleen vaan kyse on ollut todellisuudessa esimerkiksi yrittäjäpalkoista tai luottamustoimen palkkioista.

Vakuutus saattoi myös olla kunnossa, vaikka ristiinajosta vakuutustietoja ei löytynytäkään. Tyypillisimmin y-tunnuksen tai henkilötunnuksen virheet tai tunnuksen puuttuminen rekisteristä johtivat siihen, ettei vakuutusta löytynyt ristiinajoissa. Yrityksen y-tunnus oli saattanut vaihtua kesken vakuutuskauden tai yritys oli sulautunut toiseen yritykseen eikä y-tunnusmuutoksia ollut päivitetty vakuutusrekisterin tietoihin. Saattoi olla myös, ettei yrityksellä ollut vakuutuskannassa lainkaan y-tunnusta (esim. ulkomaiset yritykset). Vakuutus on voitu saattaa voimaan myös toiminimen y-tunnuksen sijaan yrittäjän omalla henkilötunnuksella (esim. maatalousyhtymät). Harvinaista ei ollut sekään, että kotitaloustyönantajan vakuutus oli toisen puolison nimissä, vaikka toinen puoliso toimi työnantajana tai ainakin maksoi palkan.

Usean työnantajan vakuuttaminen oli joissain tapauksissa hoidettu yhdellä vakuutuksella (esim. kotitalousringit) ja palkkaa maksoivat useat kotitaloudet. Useat vakuutukset oli myös hoidettu keskitetyn palveluntuottajan kautta siten, että vakuutettuja työnantajia ei ollut yksilöity. Vakuutusyhtiön vakuutusmyyjällä oli myös saattanut jäädä laittamatta vakuutus voimaan.

Selvitysten myötä kävi myös ilmi, että osalla työnantajista ei ollut lainkaan vakuuttamisvelvollisuutta. Työnantajien vakuuttamisvelvollisuus, esimerkiksi lähetettyjen työntekijöiden status, kävi ilmi vasta tarkemman selvittelyn myötä eikä sitä voinut havaita tausta-aineiston perusteella. Joukossa oli myös muutamia tapauksia, joissa yritystä ei tavoitettu erilaisista yrityksistä huolimatta tai yritys oli jo asetettu konkurssiin.

Suuri osa laiminlyöneistä työnantajista työllisti vain muutamia henkilöitä

Tutkituista laiminlyöntitapauksista osoittautui vakuuttamisvelvollisuutensa laiminlyönneiksi työnantajiksi 1 352 työnantajaa, joista 11 työnantajan todettiin laiminlyöneen vakuuttamisvelvollisuutensa toistamiseen. Luku (yhteensä 1 363 laiminlyöntitapausta) sisältää kaikki ne tapaukset, jotka Valtiokonttori vahvisti laiminlyönneiksi vuoden 2018 aikana.

Laiminlyönneiksi todetuissa tapauksissa oli edustettuina hyvin erilaisia työnantajia. Yhdistävänä tekijänä oli se, että suuryrityksiä ei joukkoon juuri mahtunut. Lisäksi se, mikä tapauksen ilmitulosyys oli, vaikutti siihen, minkälaisia työnantajia osoittautui laiminlyöjiksi.

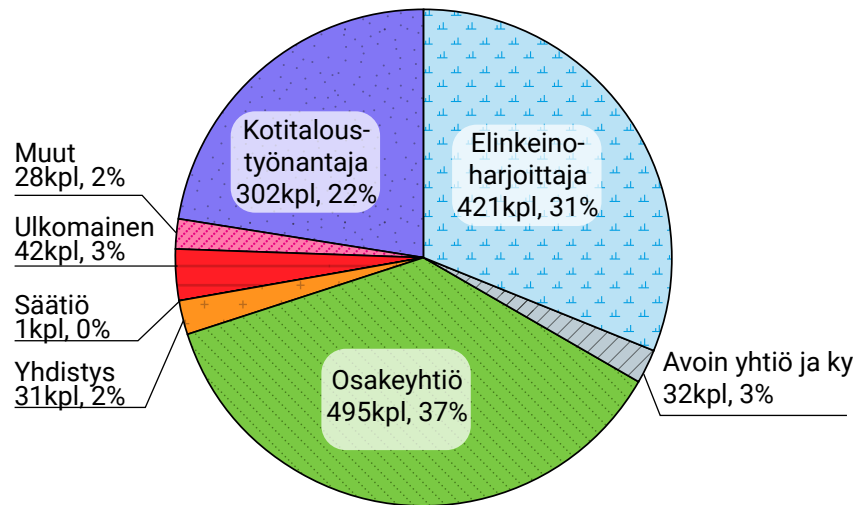
Reilu kolmannes eli 36,6 % laiminlyöntitapauksiksi todetuista työnantajista oli osakeyhtiömuotoisia mikroyrityksiä. Hieman alle kolmannes (31,1 %) työnantajista toimi elinkeinonharjoittajina ja kotitaloustyönantajia oli vakuuttamisvelvollisuutensa laiminlyöneiden työnantajien joukossa vähän yli kaksikymmentä prosenttia (22,3 %). Elinkeinonharjoittajat eli toiminimellä toimivat yrittäjät sekä kotitaloustyönantajat toimivat useimmiten satunnaisesti tai ainakin vähemmän ammattimaisesti. Myös yhtiömuotoisten mikroyritysten joukossa oli työnantajia, jotka toimivat osittain satunnaisina

työnantajina eikä palkattua työvoimaa välttämättä ollut jatkuvasti ja/tai ympärivuotisesti.

Aluehallintoviranomaisen tarkastusten kautta tulleissa tapauksissa olivat erityisesti edustettuina tuotanto- ja rakennuspuolella toimivat ulkomaiset yritykset sekä ravintolat. Ravintoloiden suuri osuus selittyy aluehallintoviranomaisen omasta kohdennetusta tarkastushankkeesta.

Seuraavassa kuvassa laiminlyöneiden työnantajien jakaantuminen oikeudellisen muodon mukaan.

Työnanatajien oikeudelliset muodot

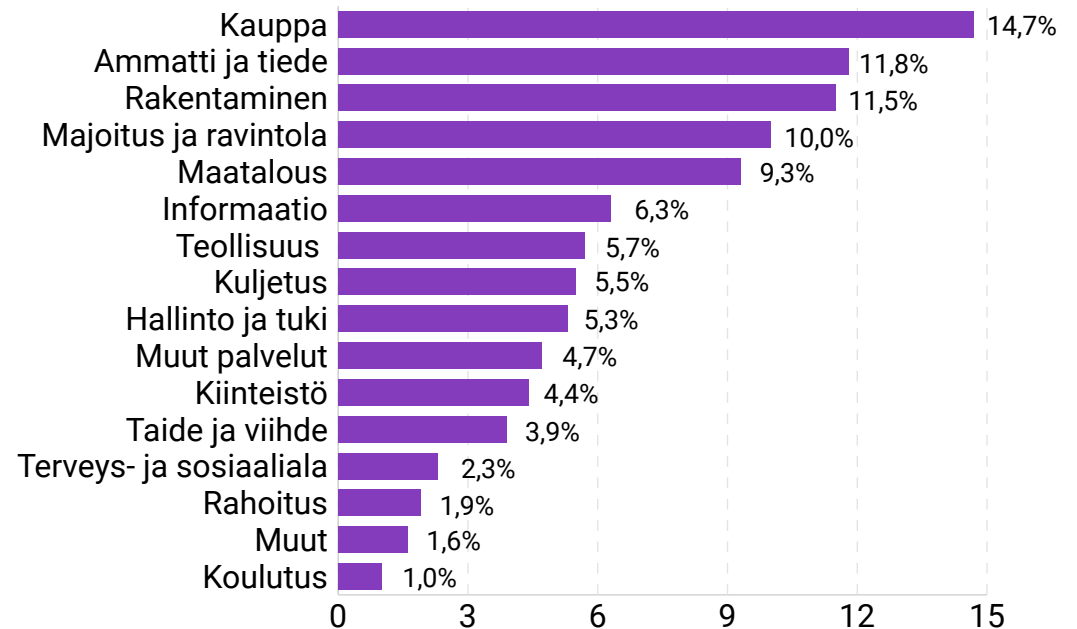

Kaavio 2. Vakuuttamattomien työnantajien verohallinnon käyttämien oikeudellisten muotojen lukumäärät ja osuudet luokittain lisätynä kotitaloustyönantajilla poimintahetkellä: Verohallinnon asiakasluokittelu A17/2019 16.5.2019 "Työtapaturma- ja ammattitautivakuuttamisvelvollisuuden laiminlyöneet yritykset".

Reilu kolmannes laiminlyöneistä työnantajista oli osakeyhtiömuotoisia. Myös elinkeinonharjoittajien ja kotitaloustyönantajien osuus oli merkittävä.

Seuraavassa tarkastellaan tarkemmin yrityksiä, jotka olivat laiminlyöneet vakuuttamisvelvollisuutensa. Kotitaloustyönantajat eivät kuulu tähän tarkasteluun. Laiminlyöneet työnantajayritykset jakautuivat toimialan mukaan suhteellisen laajasti kuitenkin niin, että kaupanala, ammatillinen, tieteellinen ja tekninen toiminta (kuvassa ammatti ja tiede) sekä rakentaminen olivat edustettuina yli kymmenen prosentin osuuksilla.

Toimialat

Kaavio 3. Vakuuttamattomien työnantajien osuudet toimialaluokittain: Verohallinnon asiakasluokittelu A17/2019 16.5.2019 "Työtapaturma- ja ammattitautivakuuttamisvelvollisuuden laiminlyöneet yritykset". Kaupanala nousi yleisimmäksi toimialaksi vain pienellä erolla. Kaavio ei sisällä kotitaloustyötä, joka oli pääsääntöisesti lasten- ja kodinhoitoa tai saneeraus- ja talonrakennustyötä.

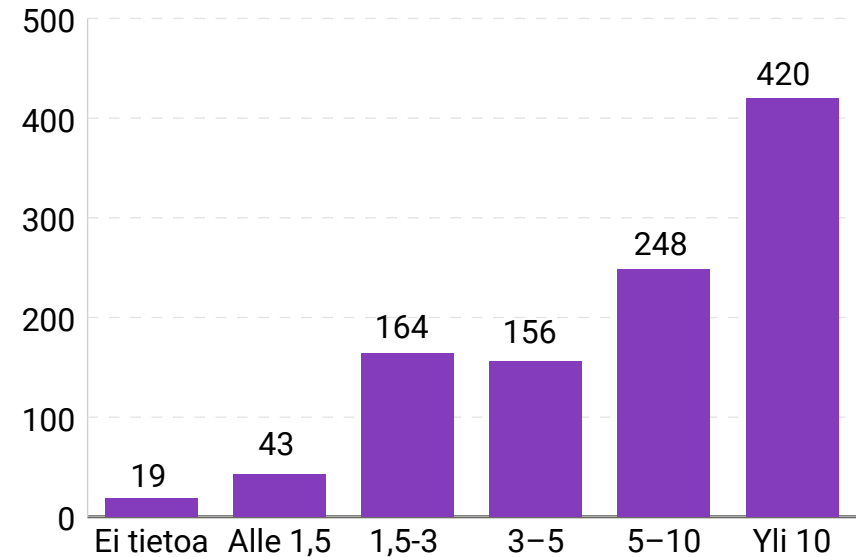
Kaupanalalan yritykset olivat toimialaluokista suurin 14,7 %:lla. Yritykset olivat suurimmaksi osaksi pieniä, eikä esim. paljon työllistäviä elintarvikeliikkeitä ollut joukossa.

Ammatillisen, tieteellisen ja teknisen toiminnan laaja edustus (11,8 %) oli yllättävä. Aineistossa tuli esiin pieniä (perhe)yrityksiä, jotka toimivat erilaisissa konsultointi-, sijoitus- ja liikkeenjohdollisissa tai ohjelmointiin liittyvissä tehtävissä usein projektiluonteisesti.

Rakentamisen (11,5 %) iso osuus oli odotettavissa. Osa rakennusyrityksistä oli omistuspohjaltaan virolaisia. Majoitus- ja ravintolatoiminnan (10 %) edustus oli myös merkittävä, painottaen ravintolatoiminnan pienempiä, usein ulkomaalaisomisteisia yrityksiä. Maatalousalan toimijoita laiminlyöjistä oli 9,3 %. Maatalousyrittäjät ovat yleensä vakuuttaneet perheenjäsenensä Melan tarjoamalla vakuutuksella ja usein oli saattanut käydä niin, että Melan vakuutusturvan ulkopuolelle jäävien henkilöiden vakuutus oli jäänyt ottamatta.

Vakuuttamisvelvollisuutensa laiminlyöneet työnantajat olivat elinkaarensa mukaan vakiintuneita yrityksiä eikä vakuutuksen puuttumista voinut aina selittää esim. sillä, että työnantaja olisi vasta aloittanut toimintansa eivätkä kaikki työnantajavelvoitteet olisi vielä selvinneet. Useat yritykset olivat toimineet yli kymmenen vuotta kuten kaaviosta 4 havaitaan. Havaittavissa oli, että moni yrityksistä oli toiminut aiemmat vuodet yrittäjävetoisesti ja palkannut työntekijöitä vasta myöhemmin.

Toiminta-aika, vuotta

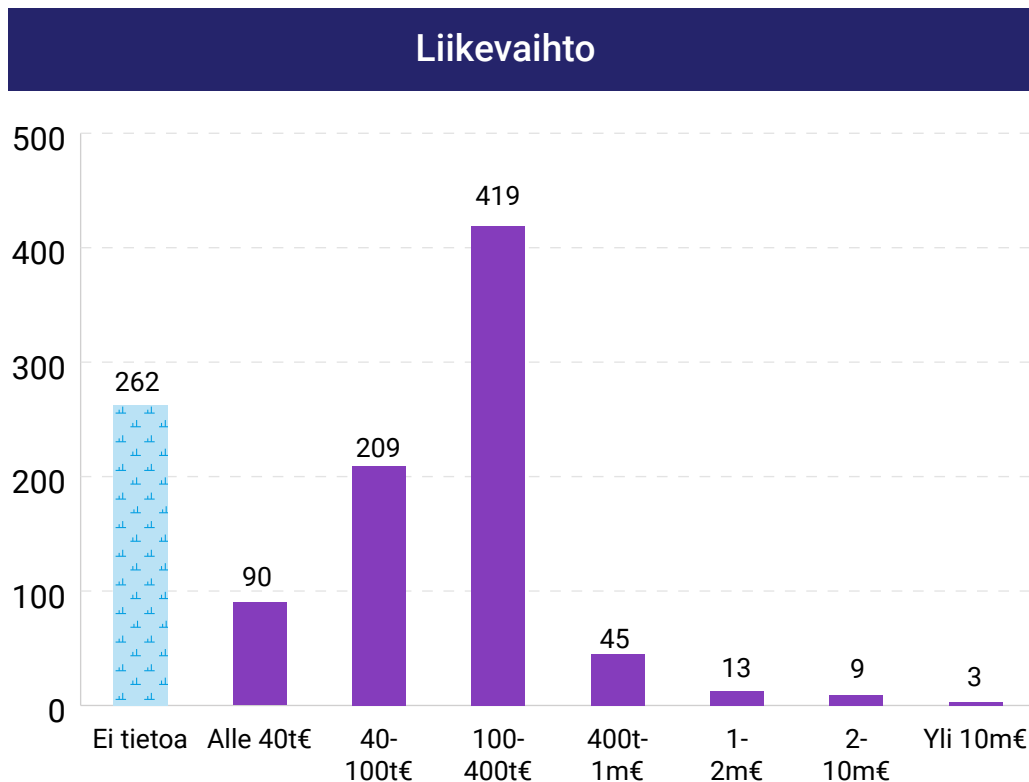

Kavio 4. Toiminta-ajan mukaan luokiteltujen vakuuttamisvelvollisuuden laiminlyöneiden työnantajien lukumäärät poimintahetkellä: Verohallinnon asiakasluokittelu A17/2019 16.5.2019 ”Työtapaturma- ja ammattitautivakuuttamisvelvollisuuden laiminlyöneet yritykset”. Vakuuttamisvelvollisuutensa laiminlyönyt työnantaja oli ehtinyt toimia lähtökohtaisesti vähintään puolitoista vuotta usein jopa yli kymmenen vuotta.

Laiminlyöntiajan pituus kuitenkin vaihteli. Harvalla yrityksellä todettiin laiminlyöntiä koko tutkittavalle ajalle, joka on kuluva ja viisi edellistä vuotta. Toisin sanoen työnantajalla joko oli ollut jollain ajanjak-

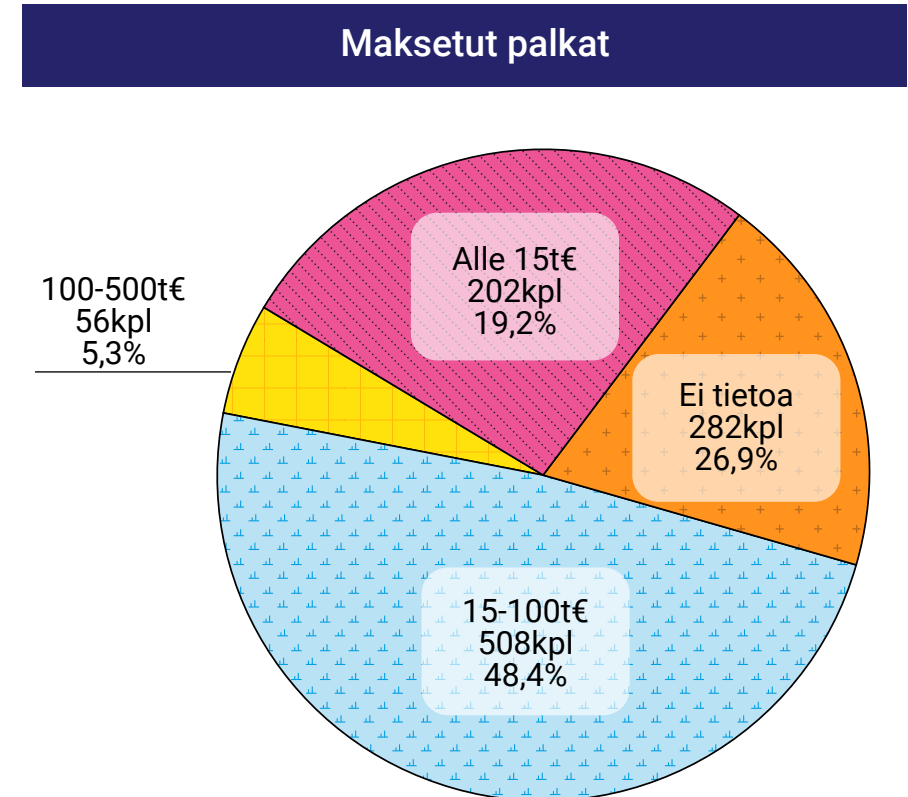
solla vakuutus tai yrityksellä ei ollut palkattuja työntekijöitä koko tutkittavan ajanjakson puitteissa.

Liikevaihdolla kuvattuna vakuuttamisvelvollisuutensa laiminlyöneet työnantajayritykset sijoittuivat luokkiin 'pieni- keski-suuri' mutta kaikista yrityksistä ei ollut saatavissa liikevaihtotietoja. Joukkoon sijoittui muutama suurempi yritys, jolla oli yritys- tai vakuutusjärjestelyiden yhteydessä vakuutus jäänyt puuttumaan vain tietyllä ajanjaksolla.

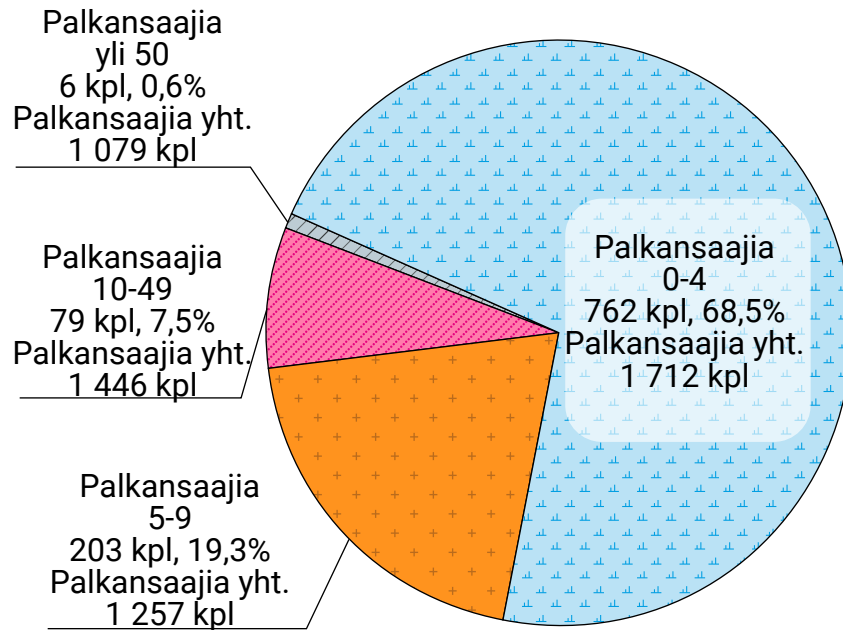
Kaavio 5. Ilman vakuutusta toimivien työnantajien toiminnan laajuus liikevaihdolla kuvattuna: Verohallinnon asiakasluokittelu A17/2019 16.5.2019 "Työtapaturma- ja ammattitautivakuuttamisvelvollisuuden laiminlyöneet yritykset". Vain hyvin pienellä osuudella työnantajista oli yli 400 tuhannen euron liikevaihto.

Maksettujen palkkojen summan perusteella valtaosa vakuuttamisvelvollisuutensa laiminlyöneistä yrityksistä oli myös verraten pieniä, muutaman työntekijän yrityksiä, joiden palkanmaksu oli vuositasona muutamia kymmeniä tuhansia euroja ja ainakin alle 100 000 euroa. Yksittäiset suuryritykset erottuvat luvuista. Yksikään työnantaja ei ollut maksanut palkkaa yli 500 000 euroa vuositasona.

Kaavio 6. Vakuuttamattomien työnantajien toiminnan laajuus maksetuilla palkoilla kuvattuna: Verohallinnon asiakasluokittelu A17/2019 16.5.2019 "Työtapaturma- ja ammattitautivakuuttamisvelvollisuuden laiminlyöneet yritykset". Suurin osa yrityksistä maksoi reilusti alle 100 000 ja pikemminkin alle 50 000 euroa palkkaa työntekijöilleen vuositasona.

Palkansaajien lukumäärät

Kaavio 7. Palkansaajien lukumäärät. Valtaosa vakuuttamisvelvollisuuden laiminlyöneistä työnantajista työllisti ainoastaan alle neljä työntekijää.

Työnantajat ottivat vakuutuksen TVK:n valvonnan yhteydenoton jälkeen

Noin 70 % kaikista vakuuttamisvelvollisuutensa laiminlyöneistä työnantajista jatkoi laiminlyönnin vahvistamishetkellä toimintaansa. Arvio perustuu valvontatoiminnan käytännön kokemuksiin, ts. tark-

kaa numeerista tietoa ei ole käytettävissä. Osalla arvellaan työn teettämisen olleen muutenkin kertaluonteista ja määräaikaista.

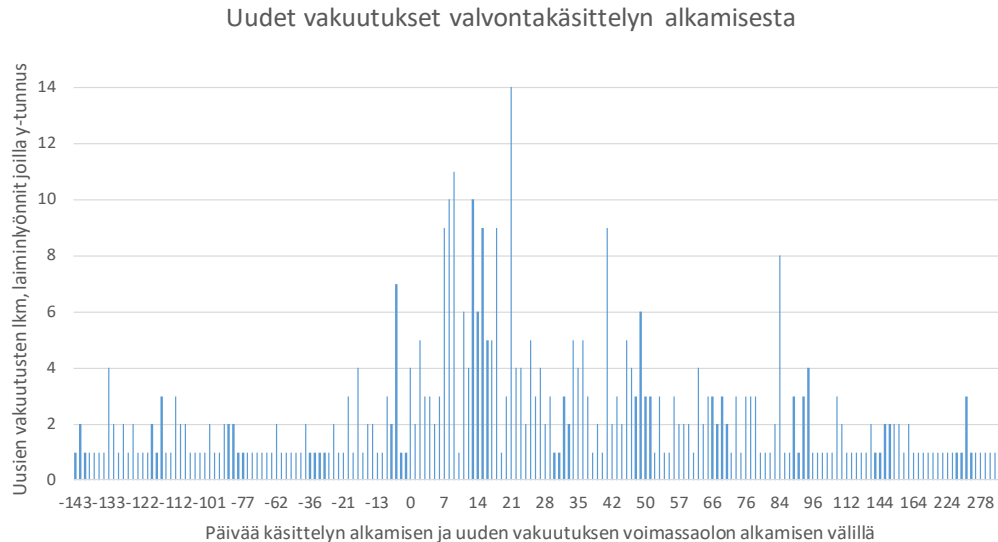
Lähtökohtaisesti työnantajat ovat selvityksen jälkeen ja virheen huomattuaan korjanneet vakuuttamisen puutteet ja vakuuttamisasiat ovat suurella osalla olleet jatkossa kunnossa. Työnantajat ottivat yleensä oma-aloitteisesti ja viimeistään kehotuksesta työtaturma- ja ammattitautivakuutuksen valitsemastaan vakuutusyhtiöstä.

Vakuutusrekisterin tietojen perusteella nähdään, että vakuutuksia otettiin heti sen jälkeen, kun työnantaja oli saanut tiedot vakuuttamisvelvollisuudestaan ja vakuutuksen puuttumisesta kuten kaaviosta kahdeksan ilmenee.

Huomion arvoinen asia oli myös se, että aikaisempina vuosina edustettuina olleiden henkilökohtaisten avustajien vakuuttamisvelvollisuuden puutteet olivat vähentyneet merkittävästi. Henkilökohtaisten avustajien vakuuttamisasiat oli hoidettu kuntoon laiminlyönnin toteamisen tai kohdennetun tiedottamisen jälkeen.

Jos työnantaja ei ota vakuutusta erillisestä kehotuksesta huolimatta määräajassa ja toimii edelleen työnantajana ja vakuuttamisen edellytykset muutoinkin täyttyvät, ottaa TVK työnantajan kustannuksella vakuutuksen valitsemastaan vakuutusyhtiöstä. Vuonna 2018 TVK otti em. pakkovakuutuksen kahdelle työnantajalle.

Uudet vakuutukset valvonnan yhteydenoton jälkeen

Kaavio 8. Uudet vakuutuksenottajat valvonnan yhteydenoton jälkeen vakuutusrekisteritietojen mukaan. Vakuutuksen puuttuminen tuli usein yllätyksenä työnantajalle ja tämä pyrki hoitamaan vakuutuksen kuntoon pikaisesti puutteen huomattuaan.

Tietämättömyys yleisin syy laiminlyönnille

Vakuuttamattomuuden syynä oli lähes poikkeuksetta tietämättömyys vakuuttamisvelvollisuudesta tai sen perusteista. Yritykset, jotka ilmoittavat palkanmaksutietonsa asianmukaisesti verohallinnolle, pyrkivät lähtökohtaisesti hoitamaan velvoitteensa muiltakin osin. Vakuuttamisvelvollisuuden kriteerit olivat kuitenkin jääneet epäselväksi monelle työnantajalle ja selityksinä vakuutuksen puuttumisesta esitettiin: "meillä ei ole vakituisia työntekijöitä", "rakennusmies on itse hoitanut vakuutuksensa", "kaikki työntekijät ovat eläkkeellä", "työntekijä on osa-aikainen". Vakuutuksen puuttumista selitettiin usein myös sillä, että työnantaja on ajatellut vakuutuksen ottamisen "hoituneen" palkka.fi:n kautta tai automaattisesti tilitoimiston hoitamana.

Työtapaturma- ja ammattitautilain lakimuutokset eivät ehkä olleet saavuttaneet kaikkia perheyhteyksiä, ja esim. työsuhteessa työskentelevä perheenjäsen oli lainmuutoksesta huolimatta edelleen vakuuttamatta. Myös maatalousyrittäjien perheenjäsenten vakuuttamisvelvollisuudessa esiintyi epäselvyyttä.

Työntekijän 'status' jäi jossain tapauksissa työnantajille epäselväksi esim. hyvin lyhyissä työsuorituksissa tai silloin kun työntekijällä oli myös jokin muu päätyö. Oli myös ajateltu, että vapaaehtoinen vakuutus olisi riittävä eikä ymmärretty tämän vakuutuksen lakisääteistä velvoittavuutta.

Yksittäisille työnantajille oli jäänyt myös käsitys, ettei vakuutusyhtiö myöntäisi heille vakuutusta riskivalinnan tai ulkomaisuuden perusteella. Osa ulkomaisista työnantajista oli ymmärtänyt, että ulkomaisesta vakuutusyhtiöstä otettu vakuutus olisi riittävä ja kattaa myös Suomessa tehtävän työn.

Kotitaloustyönantajien vakuuttamisen puutteet tulivat esille tapauksissa, joissa kotitalous tai yksityishenkilö toimi työnantajana remontti- tai rakennustyöntekijöille. Kyse oli usein remonttityöstä tai talonrakennusprojektista. Yhteistä näille työnantajille oli se, että kyse ei ollut ammattimaisesta tai pitkäaikaisesta toiminnasta eivätkä työnantajat olleet selvillä velvollisuuksistaan.

Aluehallintoviranomaisilta ja verotarkastuksen kautta tulleiden tapausten osalta havaittiin laajempia laiminlyöntejä velvoitteiden hoidossa, eivätkä yritykset monissa tapauksissa olleet ilmoittaneet verohallinnolle palkkatietojaan vaatimusten mukaisesti. Kyse oli siten tietoisesta velvoitteiden laiminlyönnistä tai jopa systemaattisesta lainkiertämisestä. Yhteistyö viranomaisien kanssa on siten edellytys sille, että myös ns. harmaan talouden puolella toimivat yritykset saadaan tutkinnan piiriin.

Laiminlyönnin seurauksena lähes 2 miljoonan euron maksut

Laiminlyöntitapaukset tunnistettuaan TVK tekee Valtiokonttorille hakemuksen velvollisuutensa laiminlyöneelle työnantajalle määrättävästä vakuutusmaksua vastaavasta maksusta ja laiminlyöntimaksusta. Vakuutusmaksua vastaava maksu määritetään vakuuttamatta jääneen työn määrän ja sen riskin perusteella. Kyse on siis kohtuulliseksi katsottavasta vakuutusmaksusta laiminlyönnin ajalta, maksimissaan kuitenkin kuluvalta ja viideltä edelliseltä kalenterivuodelta.

Laiminlyöntimaksu lasketaan kertomalla vakuutusmaksua vastaavaa maksu kertoimella, joka määritetään laiminlyöntiajan pituuden, laiminlyönnin tahallisuuden ja toistuvuuden perusteella. Laiminlyöntimaksu on enintään kolme kertaa sen suuruinen kuin vakuutusmaksua vastaava maksu, ja se voidaan jättää myös määräämättä luonnolliselle henkilölle, jos laiminlyöntiä ei voida pitää tahallisenä ja

laiminlyöntimaksun määrääminen olisi kohtuutonta.

Lähes poikkeuksetta laiminlyöntimaksuksi määritettiin vakuutusmaksua vastaava maksu yksinkertaisena eli työnantajan maksettavaksi tuli vakuutusmaksua vastaava maksu ja laiminlyöntimaksu eli laiminlyöntimaksu oli 100 %:lla korotettu. Silloin kun työnantaja oli itse ilmoittanut vakuutuksen puuttumisen TVK:lle, laiminlyöntimaksu määrättiin 0,5 kertaisena tai jos kyseessä oli luonnollinen henkilö 0,25 kertaisena.

Vuonna 2018 laskuja lähetettiin 1 357 kappaletta vajaan kahden miljoonan euron arvosta (1 892 856,35 €). Keskimäärin työnantajalle määrättävät maksut olivat pienehköjä alle tuhannen euron suuruisia. Vain muutamassa tapauksessa kysymys oli useamman kymmenen tuhannen euron laskusta ja suurin yksittäinen lasku oli 58 813,32 euroa.

Suorituksia vuoden 2018 aikana saatiin 1 386 755,85 euroa. On huomattava, että jatkuvan valvontaprosessin johdosta osa laskuteuista laiminlyöntitapauksista koski vuotta 2017 ja toisaalta vuoden 2018 tapauksia siirtyi vuodelle 2019.

Johtopäätökset

Työtapaturma- ja ammattitautivakuuttaminen on lähtökohtaisesti hyvin hoidettu Suomessa. Silloinkin kun vakuutus on jäänyt puuttumaan, syynä on ollut useimmiten tiedonpuute. Työnantaja ei ole syystä tai toisesta tiennyt, että laissa on säädetty työnantajalle velvollisuus vakuuttaa työntekijänsä työtapaturmien ja ammattitautien varalta. Tämä asettaa tulevaisuudessa paineita tiedottamisen lisäämiselle. Työtapaturma- ja ammattitautivakuuttamisvelvollisuudesta on tiedotettava tehokkaasti eri vaiheissa ja eri kanavia käyttäen.

Monet työnantajat ovat olleet pettyneitä siihen, että vakuutuksen puuttuminen on tullut tietoon valvonnan myötä vasta pitkällä viiveellä ja jälkikäteen. Vuoden 2020 alusta lukien vakuuttamisen valvon- nassa aloitetaan hyödyntämään tulorekisteriin ilmoitettuja tietoja. Työnantajien ei tarvitse enää jatkossa tehdä useita ilmoituksia eri viranomaisille ja työnantajien velvoitteiden noudattamisen valvonta tulee ajantasaistumaan ja tehostumaan.

Lisätietoja: **Niina Laakso**

Tapaturmavakuutuskeskus, TVK

niina.laakso@tvk.fi

Tässä analyysiraportissa esitetään analyysin laatijoiden näkemys aiheesta.

Analyysi on laadittu heinäkuussa 2019.

Tapaturmavakuutuskeskus TVK, Itämerenkatu 11-13, 00180 Helsinki